

Πώς γίνονται «τέως» από τον καθηγητή Κ. Σημίτη

Οι παλαιές μεθοδεύσεις για τους «εμπλουτισμούς» των κυβερνήσεων και τα νέα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Κ. Σημίτης

Τώρα που έχει πλέον καταλαγιάσει ο επιφανειακός θόρυβος για τον πρόσφατο ανασχηματισμό, μπορούμε να προχωρήσουμε σε βαθύτερη ανάλυση των πολιτικών συμπερασμάτων που εξαγονται από την πραγματοποίησή

γού καθηγητής κ. Σπ. Σημίτης έπαιξε και παίζει ρόλο στον τρόπο με τον οποίο δομούνται τα κυβερνητικά σχήματα από τον πρωθυπουργό. Τότε ήταν η επιλογή των εξωκοινοβουλευτικών υπουργών, σήμερα είναι το σχήμα των πολλών υφυπουργών για τη διεύθυνση της συμμετοχής της περιφέρειας της χώρας στην κυβέρνηση (με έκδηλους προεκλογικούς σκοπούς) αλλά και για την πολλαπλή «συναρμολογία» για το 2004. Φυσικά, η επιλογή των εξωκοινοβουλευτικών μελών της κυβέρνησης δεν έγινε αντιληπτή στην Ελλάδα, όπως λειτουργεί η αντίστοιχη επιλογή σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπου και υπάρχουν σοβαρές αρμοδιότητες για τους βουλευτές σε εθνικές ή τοπικές Βουλές, αλλά και οι εξωκοινοβουλευτικοί υπουργοί είναι παράδοξη.

Το πολιτικό κόστος, λοιπόν, το εισέπραξε η κυβέρνηση, το κυβερνών κόμμα και ο πρωθυπουργός προσωπικά. Κι αυτό συνέβη σε περισσότερες από μία περιπτώσεις. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι μέσα σε διάστημα λίγων μηνών, στο θέμα των ταυτοτήτων και του ασφαλιστικού, προέκυψαν εξελίξεις πολύ αρνητικές για τη συνολική κυβερνητική εικόνα.

Η δυσαρέσκεια της κοινοβουλευτικής ομάδας

Η παρουσία εξωκοινοβουλευτικών υπουργών αναμφισβητήτως είχε προκαλέσει τη δυσαρέσκεια των βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι οποίοι εξαγλωβισμένοι μέσα στον άχαρο ρόλο του Έλληνα βουλευτή -εν πολλοίς δικαίως- αντιλαμβάνονται και βιώνουν τη συμβολή τους στον πολιτικό μας βίο, όσον τελούν υπό αναμονή κυβερνητικής αξιοποίησής τους.

ΜΙΧ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΡ. ΡΟΖΑΚΗΣ

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

του. Ανάμεσα στα άλλα που δεν προκάλεσαν το ενδιαφέρον των Μέσων Ενημέρωσης συγκαταλέγεται και το τέλος της εποχής των εξωκοινοβουλευτικών υπουργών. Μιας επιλογής, την οποία εγκαινίασε ο κ. Κ. Σημίτης μετά τις τελευταίες εκλογές, τουλάχιστον όσον αφορά στην έκτασή της μέσα σε ένα κυβερνητικό σχήμα, αλλά και εν σχέσει με τις υψηλές προσδοκίες που είχε προσδώσει στο εγχείρημα ο διάδοχος του Ανδρέα Παπανδρέου ως προς την αποτελεσματικότητα των εν λόγω (πρώην, πλέον) υπουργών.

Γιατί εγκαταλείφθηκε η επιλογή

Από την πρώτη κυβερνητική περιπέτεια της παραίτησης του κ. Χρ. Ροζάκη από τη θέση του αναπληρωτή υπουργού Εξωτερικών, μέχρι και την απομάκρυνση του κ. Σταθόπουλου από το υπουργείο Δικαιοσύνης, διανύθηκε αρκετός χρόνος και άλλαξαν πολλά στα πολιτικά μας πράγματα. Ανάμεσα στα άλλα, αποδείχτηκε ότι το πολιτικό κόστος για τις διάφορες κυβερνητικές αποφάσεις δεν εκτονωνόταν στα πρόσωπα των εξωκοινοβουλευτικών υπουργών, όπως είχε αρχικώς εκτιμηθεί ότι θα συνέβαινε.

Αυτό το σημείο είναι κρίσιμο -πέραν της προφανούς πολιτικής σημασίας του- γιατί επιβεβαιώνει τις παλιότερες αλλά και τελευταίες πληροφορίες μερίδας του Τύπου, σύμφωνα με τις οποίες ο αδελφός του πρωθυπου-

Η αναταραχή ανάμεσα στους βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ποτέ και από κανένα στο Μέγαρο Μαξίμου δεν αντιμετωπίστηκε ως σημαντικό θέμα, αφού ήταν βέβαιο ότι κανένας δε θα αποτολούσε διαφοροποίησή του μέσα στο Κοινοβούλιο. Όμως, στις περιφέρειές τους οι μη υπουργοί-βουλευτές συστηματικά απείχαν κατά κανόνα από τη γενική απόπειρα στήριξης του κυβερνητικού έργου. Οι χειρισμοί των τότε υπουργών Επικρατείας, αρχικά του κ. Κ. Γείτονα (σήμερα αντιπροέδρου της Βουλής), εν συνεχεία του κ. Γ. Παυγαλίδη (σήμερα υπουργού Μακεδονίας-Θράκης), δεν ήταν άλλωστε επιτυχείς για να εκτονώσουν την ανησυχία των βουλευτών, δεδομένου ότι και τα δύο πρόσωπα δεν είχαν το δέον κοινοβουλευτικό βάρος ή τη γενική πολιτική αποδοχή για να αποδώσουν στα καθήκοντά τους.

Όταν, αργότερα, η έκταση του προβλήματος έγινε πιο ορατή στον πρωθυπουργό, επελέγη αφενός μεν η πραγματοποίηση συναντήσεων του κ. Κ. Σημίτη με ομάδες βουλευτών, αφετέρου δε η ανάθεση ουσιαστικά του πολιτικού χειρισμού της κοινοβουλευτικής ομάδας στον κ. Σ. Κοσμίδη. Η πρώτη επιλογή των συναντήσεων με βουλευτές δεν απέδωσε και πολλά πράγματα. Η δεύτερη «λύση» στο πρόσωπο του κ. Κοσμίδη υπήρξε πολύ αποτελεσματική και γι' αυτό πολλοί σήμερα εκτιμούν ότι ο υπουργός Επικρατείας του τελευταίου ανασχηματισμού κ. Στ. Μανιάς, δε θα ασχοληθεί τόσο με την